

Határtalanul! Program

HAT-KP-1-2023/1-001923 sz. pályázat szakmai beszámolója

„Székelyföld kincsei – Sóvidék csodái”

2024.06.04. – 2024.06.07.

Előkészítő óra:

Az előkészítő óra alkalmával megismerkedtünk a célsország elhelyezkedésével, természeti adottságaival. Mivel történelem órán már szerezték előzetes ismereteket a diákok Románia és a szűkebb célterület Erdély történelméről, etnikai sajátosságairól, az itt élő magyarság múltjáról, így ezeket az ismereteket az okosdoboz.hu alkalmazás - történelem felületén található interaktív játékokkal elevenítettük fel. Megbeszéltük a külhoni magyarsággal kapcsolatos tudnivalókat. Átismételtük a kémia, illetve földrajz órán tanultakat a sóképződésről, sóbányászatról. Az iskolai témanap megvalósítására készülve a diákok csapatokat alakítottak ki, csapatnevet választottak és megbeszéltük a megvalósítandó feladatokat, szabályokat. Létrehoztunk egy közös, zárt facebook csoportot, ezzel is megkönnyítve az információk átadását, a kirándulás során készített fotók összegyűjtését. Megbeszéltük az utazás során követendő viselkedési szabályokat, (pl. határátlépés, szálláshely, étkezés) magatartási normákat, az utazáshoz szükséges tárgyakról, felszerelésekről listát készítettünk.

Kirándulás

34 fő diák és 3 kísérő tanár részvételével 2024. június 4-én vette kezdetét programunk, melynek célja a Székelyföld, ezen belül a Sóvidék, az erdélyi sóbányászat történetének, felhasználásnak az itt élő székelység történelmének, hagyományainak, szokásainak megismerése, az ismeretek bővülésének elősegítése, a határon túli magyarokkal kapcsolatok kialakítása, szorosabb elmélyítése volt. A kora reggeli indulást követően Méhkeréknél hagytuk el Magyarországot.

Első megállónk Nagyváradon volt, ahol a kedvezőtlen időjárás ellenére egy két órás sétát tettünk a „Pece-parti Párizsban”. Meglátogattuk az Ady-múzeumot, majd végig jártuk a történelmi belváros nevezetességeit (Fő utca szecessziós épületei, EMKE kávéház, Állami Színház, Bémer-tér, Székesegyház, Püspöki palota,).

Mire elhagytuk Nagyváradot a nap is kisütött, így a Király-hágónál már napsütésben gyönyörködhettünk a kilátásban.

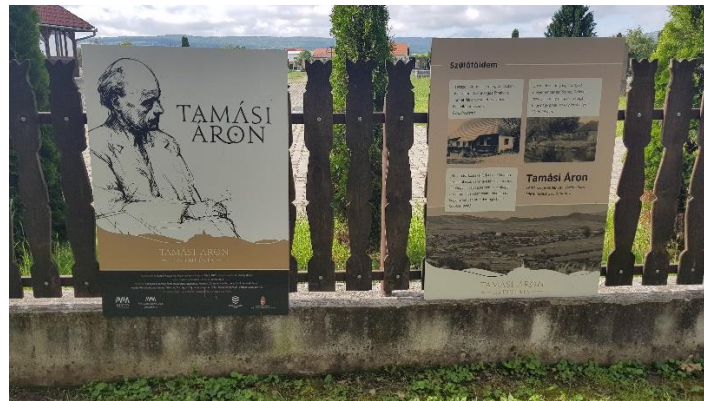
Ezt követően Kalotaszeg központjába Körösfőre érkeztünk, ahol a 4 fiatornyos, zsindeletű, festett fakazettás mennyezetű, református templom és a kalotaszegi népművészettel való megismerkedés volt a cél. Sikertelenül olyan helyi iparművészekkel találkozni, akik meg is mutatták a kalotaszegi hímzés technikáját, meséltek a motívumokról, a színekről.

Késő este, közel 700 km-es buszozás után érkeztünk meg a szállásunkra a pár éve felújított székelykeresztúri/Sóskút fürdői diákszállóra, ahol házigazdáink meleg étellel vártak bennünket. Felhívták a figyelmünket arra, hogy előfordul medve a környéken és ezért éjszaka kaphatunk medveriasztást a telefonunkra. Bármennyire is szerettünk volna medvét látni a négy nap alatt, - persze biztonságos távolságból! – nem volt ilyen szerencsénk.

Másnap reggel korán kezdődött a napunk, hiszen nagyon sok érdekes program várt ránk. A kiadós reggelit követően először Farkaslakán álltunk meg, ahol megkoszorúztuk Tamási Áron sírját. A székelység nagy írója, az Ábel trilógia szerzője a falu szélén, a római katolikus templom és temető mögötti virágos parkban, a két cserefa között nyugszik. A kis parkban elhelyezett táblákról sok érdekes információt tudhattunk meg a székely népi íróról.

Utazásunk következő állomása a Sóvidék és települései voltak, ahol a só különleges előfordulási formáival ismerkedtünk meg, mint például a felszínen kialakult barázdák, a sókarrok, valamint borsós felszínű só karfiolok. Szováton Európa legnagyobb heliotermikus tava, a különleges Medve-tó körül tettünk egy nagy sétát. Honismereti vezetőnknek köszönhetően ismereteket szerezhettünk a tó jótékony gyógyító hatásáról, a múlt századi fürdőkultúra kialakulásáról és annak napjainkban zajló reneszánszáról.

Szóváta után Korond felé vettük az irányt. Először egy sóvágó műhelybe látogattunk, ahol megtanulhattuk, hogyan készül a sósziklából a fürdősó, a sószappan, a sólámpa.

A falu másik végén egy taplász műhelyt kerestünk fel, ahol egy kihalóban lévő ősi mesterséggel ismerkedtünk meg. Vendéglátóink, Erzsike néni és Zoli bácsi megmutatták a taplógombából készült termékek elkészítésének teljes folyamatát, a munka nehézségeit, szépségeit egyaránt. Mindkét hagyományos mesterség kapcsán világossá vált, hogy a természetben előforduló kincsek milyen pozitív hatással lehetnek egészségünkre, amennyiben tudatosan használjuk fel őket.

Korond után Székelyudvarhely volt a következő állomásunk. A Vasszékely előtt szálltunk ki az autóbusból, ahol egyik diákunk itt élő nagyszülei vártak bennünket finom házi süteményekkel megrakodva, ezzel mintegy kedvet csinálva a több órás sétának. A református kollégium után a szoborpark felé vettük az irányt, ahol összetalálkoztunk egy másik Határtalanul programban résztvevő csoporttal. Az Emlékezet parkjában egy rögtönzött történelem órát tartottunk, felelevenítve a tanultakat Erdély fejedelmeiről, híres szülőiteiről. A programot fagyizás zárta, majd folytattuk utunkat Bögöz irányába.

Bögözön nem csak a középkori református templom freskóit és kazettás mennyezetét csodálhattuk meg, hanem megismerkedtünk Dezső Tibor Attilával, a kis falu lelkészével is.

Előadónk a lelkészi hivatása mellett baranta oktató, valamint a néptánc és népzene elkötelezett híve. Öltözéke is a székely nemzethez való elhivatottságát tükrözte. Előadásában megismerhettük a templom freskóinak szimbolikáját, Szent László és a kun leány történetét, a mondavilág sajátos szemléletű értelmezését.

A szállásunkra történő visszaérkezést követően nem ért véget a mai nap programja. A vacsora elfogyasztását követően megérkeztek hozzánk a Boróka néptáncegyüttes tagjai, akik először bemutatták, majd megtanították az udvarhelyszéki táncok alapjait. Vidám zárása volt a hosszú, de tartalmas napnak.

A programokban gazdag harmadik napunk is korán indult, ugyanis már reggel 8-ra megérkeztünk a székelykeresztúri Petőfi Sándor Általános Iskolába. Nagy izgalommal készültünk a találkozásra. Még az utazás előtt ajándécsomagokat készítettünk, melyekre kis üzeneteket írtunk az erdélyi diákok számára. A kis tasakokba kulcstartó, toll, kecskeméti szórólapok kerültek. Természetesen a tipikusan magyar édesség sem maradhatott ki, Dunakavicsot vittünk ajándékba. Kíváncsisággal vegyes érdeklődéssel, de nagy szeretettel fogadtak bennünket. Először a vendéglátó iskola igazgatónője Dr. Simó Ildikó köszöntött bennünket, mesélt az iskoláról, a diákokról, Székelykeresztúr hagyományairól. Mi két előadással készültünk. Először Kecskemét városát, látnivalóit, népszerű kikapcsolódási lehetőségeit mutattuk be, majd iskolánkról, a képzési formáról, tanulási lehetőségekről, iskolai programokról meséltünk. Miután a kölcsönös bemutatkozás megtörtént, sor került az ajándékok átadására. A legnagyobb sikere a gyerekek aláírásával ellátott EB focilabdának volt, amit természetesen rögtön fel is avattunk. Vegyes csapatokat alkottunk és kezdetét vette az iskola füves pályáján az elmaradhatatlan fociderbi. A jó hangulatú mérkőzést követően körbe vezettek bennünket az iskola épületében. Megnéztük a könyvtárat, a tornacsarnokot, bekukkanthattunk tantermekbe. A két órás program végén közös fotók készültek és a közösségi médiának

HATÁRTALANUL!

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

köszönhetően megtörténtek a kapcsolatfelvételek is. Jó érzés volt látni, hogy a gyerekek milyen könnyen feloldódtak egymás társaságában. Fogadtatásunk szívmengető volt.

Következő célállomásunk Szejkefűrdő volt, ahol székelykapuk során keresztül gyalogoltunk fel Orbán Balázsnak, a legnagyobb székelynek a síremlékéhez. Honismereti vezetőnk Csernátoni Lórándnak köszönhetően megismerkedhettünk az író munkásságával.

Orbán Balázs utazásai során szorgalmasan jegyzetelve, gyűjtötte, rendszerezte az ismereteket Székelyföldről. Munkája eredményeként született meg több kötetes műve, A Székelyföld leírása, mely egyedülálló alkotás történelmi, régészeti, természetrajzi s népismereti szempontból. Innen átsétáltunk a Mini Erdélyparkba, ahol szó szerint bejártuk Erdélyt. Térkép segítségével felderítettük Tündérország legszebb, legjellegzetesebb makett épületeit, történelmi emlékeit.

Az úticsomag elfogyasztása után Szentegyháza felé vettük az irányt, ahonnan traktor vontatta szekérral jutottunk fel a Madarasi-Hargitára a székelyek szent hegyére. A traktorokról leszállva egy jó kis túra keretében másztuk meg az 1800 méteres csúcsot, ahonnan belátni egész Székelyföldet. A Hargita tetejét kopjafák, magyar nemzeti szalagok, a zarándokok által ácsolt

keresztek százai díszítik, megható feliratokkal, fohászokkal. Alföldi gyerekek lévén hatalmas élmény volt számunkra a túra.

Fáradtan érkeztünk vissza a szállásunkra, ahol jól esett a finom vacsora.

Az utolsó napi reggeli után mielőtt Segesvárra értünk volna megálltunk Székelykeresztúron, hogy meglátogassuk a Gyárfás-kúria kertjében álló Petőfi körtefát.

A hagyomány szerint itt töltötte halála előtti utolsó estéjét költőnk, innen indult a fehéregyházi csatába. Az eredeti fa ugyan kipusztult, de olyan új oltvány kapott itt életre, amely az eredeti körtefa utódjáról származik és hűen őrzi nemzeti költőnk emlékét.

Ezt követően Fehéregyházánál álltunk meg, ahol utoljára látták Petőfit. Az emlékhelyénél elidőztünk egy kicsit, majd tovább indultunk Segesvárra.

A szászok városába érve a történelmi óvárosban tettünk egy nagy sétát, melynek során felelevenítettük a történelem órán tanultakat a középkori városokról. Honismereti vezetőnk bemutatta a szászok történelmét, felhívta a figyelmet a székelyek és szászok lakta területek közötti különbségekre, a két nép közötti hasonlóságokra, mely az együttélésük során egyre szorosabbra fonódott. Végig sétáltuk a középkori város főterét, megmásztuk a fedett lépcső 174 fokát. Gyönyörködtünk a kilátásban, megnéztük a szabók, csizmadiák tornyát, majd elsétáltunk Vlad Tepes szülőházához. Városnézésünk a Petőfi szobornál zárult, ahol felelevenítettük a segesvári csatáról tanultakat, költőnk eltűnésének körülményeit.

Megtapasztaltuk, hogy ezen a területen már nem csak magyarokkal találkozhat az ember. Itt már előfordultak kommunikációs nehézségek.

Élményekben gazdag 4 napot töltöttünk Erdélyben. Sok tanuló életében először lépte át az országhatárt, utazott szülői kíséret nélkül. Örök életre szóló emlékekkel gazdagodtak, a közösen szerzett élményeken keresztül formálódott gondolkodás módjuk, erősödött összetartozás érzésük, tudatuk. Nemcsak a közösségépítésben, hanem az erdélyi magyarsághoz való szorosabb kötődésben, szemléletformálásban is jelentős hatása volt utazásunknak.

Értékelő óra:

A hazaérkezést követően tartottuk meg az értékelő órát. Az értékelő órának két célja is volt. Egyrészt a csapatok bemutatták prezentációjukat, a témára készített feladatokat. Értékeltek a power point bemutatókat, a képek láttán felelevenítettük a programokat, a vidám sztorikat. A prezentációkat követően élménykártyák segítségével mindenki elmondhatta érzéseit, élményeit az utazással kapcsolatban.

Témanap

Az utolsó tanítási héten június 19-én tartottuk meg a Nemzeti Összetartozás jegyében témanapunkat. A több tanórát felölelő program első részében a korábban 5-6 fős csapatok megtartották prezentációikat a többi évfolyam tanulói számára. Meséltek az utazásról, élményeikről, érzéseikről, majd az életkori sajátosságokat figyelembe véve játékos feladatokon keresztül dolgozták fel a nemzeti összetartozás témáját. A feladatok elkészítésében több digitális feladatkészítő alkalmazást használtunk fel. Ilyen volt az okosdoboz, a wordwall, és a kahoot. Az iskolaudvaron aszfaltrajz készítésére került sor. Az összetartozás jegyében sütiversenyt is hirdettünk, melyre magyarok lakta országok édességeivel lehetett nevezni. A program zárásaként a teljes tanuló ifjúság számára tartottunk egy kahootot az iskola aulájában.

Köszönet az állami támogatással megvalósuló kirándulásunkért!

Kecskemét, 2024. 06. 15.

Nagy Ildikó
osztályfőnök